

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mirosława Polak - Pawlaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Rakucka-Czubek

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2014r. w Legnicy

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 30.000,00zł (trzydzieści tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia oraz 5.000,00zł (pięć tysięcy złotych) tytułem odszkodowania, łącznie 35.000,00zł (trzydzieści pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lutego 2013r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.742,50zł tytułem kosztów procesu;

IV. koszty zastępstwa procesowego między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt IC 405/13

UZASADNIENIE

Powódka A. K. w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A w W. domagała się:

1/ kwoty 60.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lutego 2013 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia związanego z krzywdą powstała w wyniku śmierci męża Z. K.,

2/ kwoty 25.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lutego 2013 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania związanego ze znacznym pogorszeniem sytuacji życiowej w wyniku śmierci męża Z. K.

oraz zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu żądania powódka podniosła, że wskutek wypadku drogowego w dniu 16 września 2009 roku zginął tragicznie mąż powódki Z. K.. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakładzie pozwanej. Powódka wystąpiła o przyznanie zadośćuczynienia i odszkodowania co skutkowało przyznaniem na jej rzecz kwoty po 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 25.000 zł tytułem znacznego pogorszenia jej sytuacji życiowej. Zdaniem powódki wypłacone kwoty są za niskie i powódka nie zgadza się z wysokością wypłaconego zadośćuczynienia o odszkodowania.

Strona pozwana (...) S.A. w W. nie uznała żądania pozwu, wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że wypłacone powódce kwoty zadośćuczynienia i odszkodowania są odpowiednie biorąc pod uwagę jej cierpienia z uwagi na panujące w rodzinie normalne, ciepłe relacje oraz pogorszenie jej sytuacji życiowej.

Sąd ustalił:

W dniu 16 września 2009 roku Z. K. poniósł śmierć w wyniku wypadku drogowego. Sprawcą wypadku był M. M., który był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej kierowców u pozwanego tj. w (...) S.A.

(dowód: akta szkodowe)

Z. K. był mężem powódki A. K.. W chwili wypadku Z. K. liczył 55 lat, był jedynym żywicielem rodziny. Powódka nie pracowała zawodowo, zajmowała się domem i dziećmi. Przeżyła z mężem 28 lat zgodnego pożycia. Mąż wspierał ją w codziennym życiu. Po śmierci męża A. K. leczyła się u psychologa i psychiatry z powodu depresji, zachorowała na raka. W chorobie wspierała ją córka oraz inni krewni, którzy wozili ją na zabiegi. Po śmierci Z. K. powódka była bez środków do życia, korzystała z pomocy opieki społecznej. Po dwóch latach od śmierci męża uzyskała rentę rodzinną. Zmarły w dacie śmierci zarabiał netto 2.000 zł tytułem wynagrodzenia za pracę i z prac dorywczych. Renta powódki wyniosła początkowo 1.200 zł, obecnie 1.500 zł miesięcznie.

(dowód: akta szkody, akty stanu cywilnego k.18, 19, zeznania świadków)

S. A., D. K., B. S., R.

S., zeznania powódki, dokumentacja medyczna k. 103-121)

W dniu 27 września 2009 roku powódka oraz inni członkowie jej rodziny wystąpiła do strony pozwanej o przyznanie zadośćuczynienia z tytułu krzywdy związanej ze śmiercią męża, a także o odszkodowanie z tytułu pogorszenia jej sytuacji życiowej wskutek śmierci Z. K.. Nadto wniosła o zwrot kosztów pogrzebu i wystawienia nagrobka. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana decyzją z dnia 3 lutego 2010 roku przyznała powódce odszkodowanie z tytułu pogorszenia jej sytuacji życiowej w kwocie 25.000 zł oraz zwrot kosztów pogrzebu w wysokości 3.382 zł. Następnie decyzją z dnia 11 maja 2010 roku pozwany (...) przyznał powódce zadośćuczynienie za krzywdę w kwocie 40.000 zł, Równocześnie przyznano zadośćuczynienie w kwocie: 20.000 zł dla córki A., 15.000 zł dla syna P., 10.000 zł dla synowej M. oraz po 5.000 zł dla wnuków B., G. i T.. Następnie decyzją z dnia 9 lutego 2011 roku przyznano powódce zwrot kosztów nagrobka w kwocie 6.600 zł.

(dowód: akta szkody, zeznania powódki)

W dniu 17 stycznia 2013 roku powódka wystąpiła do (...) o ponowne rozpoznanie sprawy i domagała się wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 150.000 zł oraz odszkodowania z tytułu pogorszenia się jej sytuacji życiowej w kwocie 60.000 zł. Ubezpieczyciel odmówił przyznania dalszych świadczeń.

(dowód: akta szkody)

Sąd uznał:

Żądania powódki A. K. zasługiwały częściowo na uwzględnienie.

Podstawą roszczenia powódki w odniesieniu do żądania zadośćuczynienia jest przepis art. 446§4 k. c. który stanowi, iż Sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Żądanie odszkodowania zgłoszone przez powódkę wynika z treści art. 446§3 k.c. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu jeżeli skutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia nastąpiła śmierć poszkodowanego, zobowiązany do naprawienia szkody wypłaci najbliższym członkom rodziny stosowne odszkodowanie, jeżeli skutek jego śmierci nastąpiło znaczne pogorszenie ich sytuacji życiowej.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wskazało, że strona pozwana wypłacając powódce zadośćuczynienie w kwocie 40.000 zł, odszkodowanie w wysokości 25.000 zł oraz zwracając koszty pogrzebu i nagrobka przyjęła odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej M. M. - sprawcy wypadku, w którym zginął mąż powódki. Oznaczało to również, że pozwana uznała, że nastąpiło pogorszenie sytuacji życiowej powódki determinujące przyznanie stosownego odszkodowania.

Istota sporu sprowadzała się zatem do ustalenia wysokości stosownego odszkodowania i zadośćuczynienia.

W zakresie żądania zadośćuczynienia:

Warunkiem przyznania zadośćuczynienia jest przynależność do najbliższej rodziny zmarłego. Świadczenie to nie ma na celu wyrównania poniesionej straty, ale powinno pomóc członkom najbliższej rodziny zmarłego dostosować się do nowej rzeczywistości wynikającej ze śmierci bliskiej osoby oraz złagodzić wynikiłe z tego powodu cierpienia.

W tym zakresie żądanie żony zmarłego, z którą wspólnie zamieszkiwał i prowadził wspólne gospodarstwo domowe będąc jedynym żywicielem rodziny - zasługiwało na uwzględnienie, a sporna pozostała jedynie jego wysokość.

Rozważając kwotę zadośćuczynienia dla żony zmarłego Z. K. uznał Sąd, że żadna kwota nie jest w stanie zrekompensować poczucia bólu i osamotnienia żony po śmierci męża. A. K. straciła żywiciela rodziny, pomoc i wsparcie w chorobie, w zakresie opieki i pomocy, a także poczucie bezpieczeństwa i bliskości drugiej osoby. Doznała zatem przeżyć, które są niewymierne. Sąd dał wiarę zeznaniom powódki i świadków S. A., D. K., B. S. i R. S. w zakresie szczególnej więzi powódki z mężem i rozpaczy po jego stracie. Zeznania tych osób są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Ich uzupełnieniem jest dodatkowo dokumentacja medyczna, która potwierdza schorzenia i ich leczenie u powódki po śmierci Z. K..

Ustalony w orzecznictwie pogląd wskazuje, że kwota zadośćuczynienia powinna uwzględniać okoliczności konkretnej sprawy, a także przedstawiać realną wartość ekonomiczną. Zważywszy na dotychczasowy poziom życia i aktualną sytuację materialną powódki uznał Sąd, że dla rekompensaty bólu i poczucia osamotnienia po śmierci męża realnie odczuwaną wartością ekonomiczną będzie kwota 70.000 zł. Z uwagi na to, iż powódka otrzymała od ubezpieczyciela kwitę 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia, w ocenie Sądu powinna jeszcze otrzymać dalszą kwotę 30.000 zł, a wówczas przyznane zadośćuczynienie będzie odpowiednie.

Z powyższych względów żądanie przyznania zadośćuczynienia przewyższające przyznaną sumę, jako wygórowane - podlegało oddaleniu.

W odniesieniu do żądania odszkodowania:

Znaczne pogorszenie sytuacji życiowej oznacza negatywne zmiany nie tylko w sferze sytuacji materialnej najbliższych członków rodziny zmarłego, jak też zmiany w sferze dóbr niematerialnych, które rzutują na sytuację materialną.

Wprawdzie sam ból, poczucie osamotnienia, krzywdy po śmierci męża nie stanowią podstawy odszkodowania, to jednak w przypadku, gdy wywołały chorobę, osłabienie aktywności życiowej i motywacji do przezwyciężania trudności dnia codziennego, należy przyjąć, że pogorszyły one dotychczasową sytuację życiową osoby z najbliższego kręgu rodziny zmarłego.

Rozważając zasadność roszczenia powódki w kontekście przepisu art. 446§3 k.c. uznał Sąd, że sytuacja materialna i osobista powódki po śmierci męża uległa znacznemu pogorszeniu, pozwalającym na zastosowanie wobec niej przepisu art. 446§3 k.c.

Odszkodowanie z art. 446§3 k. c jest przyznawane indywidualnie, a określenie jego zasadności i wysokości jest uzależnione od konkretnych okoliczności.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności przesłuchanie powódki oraz świadków, a także porównanie sytuacji majątkowej i rodzinnej powódki przed i po śmierci Z. K. dostarczyły Sądowi wystarczających argumentów za uznaniem, że nastąpiło znaczne pogorszenie sytuacji życiowej A. K. w rozumieniu art. 446§3 k.c. Powódka straciła dochody miesięczne pozwalające na zaspokojenie jej potrzeb, przez dwa lata korzystała z pomocy opieki społecznej, a i teraz nie ma możliwości zaspokajania swoich potrzeb na dotychczasowym poziomie. Nadto po śmierci męża A. K. ciężko zachorowała i nie mogła już liczyć na pomoc i wsparcie z jego strony w tak trudnej sytuacji życiowej.

Równocześnie uznał Sąd, że wobec przyznania powódce z tego tytułu kwoty 25.000 zł – jej podwyższenie do 30.000 zł będzie kwotą odpowiednią. Dalsza kwota 5.000 zł odpowiada – zdaniem Sądu - zakresowi pogorszenia sytuacji życiowej A. K., który uzasadnia przyznanie stosownego odszkodowania. Równocześnie żądanie przewyższające tę kwotę jest w ocenie Sądu wygórowane.

Zdaniem Sądu łączna kwota zadośćuczynienia i odszkodowania na poziomie 100.000 zł jest kwotą odpowiednią i spełni funkcję rekompensacyjną dla powódki i będzie dla niej stanowiła odczuwalną wartość ekonomiczną.

W świetle powyższych rozważań należy uznać za uzasadnione przyznanie powódce A. K. zadośćuczynienia w dalszej kwocie 35.000 zł oraz odszkodowania w wysokości 5.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi na wypadek zwłoki od upływu 30 dni od dnia złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, który upłynął 17 lutego 2013 roku – zgodnie z żądaniem. Za słuszne uznać należało żądanie odsetek od tej daty, bo wówczas strona pozwana dokładnie знаła zakres żądania i dowody na jego poparcie, a zatem co najmniej od tej daty pozostaje w zwłoce zważywszy, że miała 30 dni od złożenia wniosku na podjęcie decyzji.

W pozostałej części Sąd uznał roszczenia odnośnie odszkodowania i zadośćuczynienia za wygórowane i oddalił powództwo w tym zakresie jako bezzasadne.

Orzeczenie o kosztach wynika z treści art. 100 k.p.c.